

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 16.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 5 November 1904.

Expedition: Kammakargatan 6.

Pris: Helt år 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspolis 20 öre pr petitråd.

24:e Årg.

Eyvind Alnæs.

Till erinran om det nyss avslutade konserterandet härstädes af fru Cally Monrad, som denna gång hade till akompanjator sin landsman, kompositören Eyvind Alnæs, meddela vi nu de båda norska konstnärernas bilder. Vid fru Monrads första konsertbesök i Stockholm under början af detta år meddelade vi, jämte hennes porträtt, en biografisk teckning öfver henne och hänvisa till årgångens första marsnummer dem som vilja taga del däraf. Den utmärkta sångerskan har sedan dess hvar hon låtit höra sig fångslat sina åhörare med sin sympatiska röst och sitt mäterliga föredrag; hon hade äfven denna gång utsåldt hus på alla sina konserter härstädes.

En ny bekantskap för oss var fru Monrads följeslagare och akompanja-

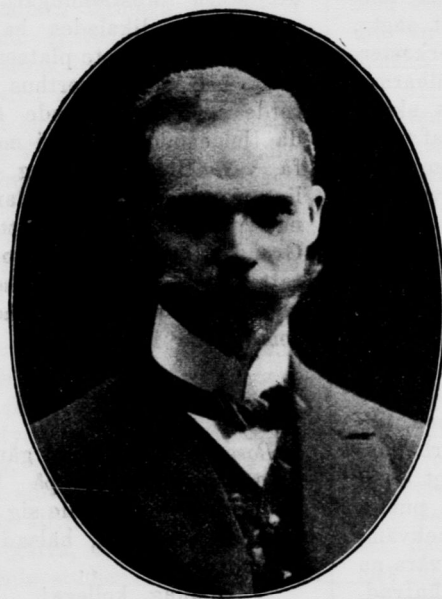
tör hr Eyvind Alnæs, som väckte mycken sympati såväl genom sitt behagliga akompanjemang som genom sina af sångerskan föredragna kompositioner; hvarjämte han personligen gjorde ett godt intryck med sitt anspråkslösa uppträdande. Den som följt med våra redogörelser för musiklivet i Kristiania, vanligen förekommande i hvarje nummer af denna tidning, har under flere år sett Eyvind Alnæs däri omnämnas, hufvudsakligen i egenskap af pianoakompanjator. För sex år sedan nämndes ock att en symfoni af honom för stor orkester gafs på en af Musikforeningens konserter i Kristiania likasom på en annan konsert ett par år senare han fick af samma sällskap uppfördt »Symfoniska variationer öfver ett originaltema».

Några biografiska notiser om denne bland yngre norska musiker framstående tonsättare anse vi kunna intres-

sera våra läsare, äfvensom en förteckning öfver hans kompositioner, bland hvilka de af fru Monrad här sjungna sångerna väckte mycket bifall.

Eyvind Alnæs är född d. 29 april 1872 i Fredriksstad. Han kom vid 17 års ålder till Musik- och organistskolan (nu Musikkonservatoriet) i Kristiania, där han studerade teori för Iver Holter, piano för Wesley Waaler, och orgel för Pehr Lindeman. Därefter begaf han sig, 20 år gammal, till Leipzig, vid vars konservatorium han förnämligast studerade komposition för prof. Carl Reinecke och där, med understöd af ett legat, uppehöll sig i två år. Återkommen till hemlandet blef han på våren 1895 anställd som organist i Drammen, hvilken befattning han fortfarande innehar.

Från Drammen har hr Alnæs med statens stipendium företagit flera studieresor till Berlin och Leipzig. Un-

Eyvind Alnæs.

Cally Monrad.

der en af dessa studievistelser gaf han i sistnämnda stad en konsert med egna kompositioner. Kompositionerna bestodo af de förut nämnda orkesterverken samt pianostycken och sånger, och tonsättaren vann för dem mycket erkännande af såväl publiken som pressen. I Kristiania har orkesterverken flera gånger utförts både på Musikföreningens och Nationalteaterns konserter och vunnit stort bifall.

För att visa hr Alnæs' verksamhet som tonsättare lämna vi här en förteckning öfver hans kompositioner. Hans op. 1 utgöres af 4 *Sange* (Borte, Långs ei Aa, Sig husker du, Gyngevis); op. 2 5 *Sange* till texter af V. Krag (Moderen synger, Minde, Jeg laa ved sjöen, Liden Kirsten, Udover); op. 3 *Suite* för violin och piano; op. 4 *Klaverstycker* (Fædrelandshymne, Folkevis, Albumblad, Humoreske); op. 5 *Variationer* over et origalthema, för piano; op. 6 5 *Sange* till texter af Rob. Burns och H. Heine; op. 7 *Symfoni*, C-moll för orkester (manusk.); op. 8 *Variations symphoniques* för orkester; op. 9 *Klaverstykker* (Impromptu, Studie, Novellette); op. 10 *Klaverstycker* (Skizze, Idyll, Melodie); op. 11 3 *Sange* till texter af v. d. Recke (Det volder saa den Vintertid, Der drysse korn fra modent straa, Fra himlen falder der stjerneskrud); op. 12 4 *Sange* (D'er tungt, Blomen min, Den dag kjem aldri, Ute i verdi, — ord af Vinje och Aasen); op. 13 *Klaverstykker* (Hymne, Albumblad, Souvenir, Cortège); op. 14 *Sange* (Til en jeg holder af, Sindet sødmefyldt og ungt, Min Bregne, Nordlys); op. 15 *Sange* (Sol, Jul, No er det tid); op. 16 *Marche symphonique* för 2 pianon; op. 17 *Sange* Der du gjekk fyre, Sidste reis, Jeg gaar i de Zarteste vaarlængsers følge).

Af dessa kompositioner äro de flesta utgifna i Kristiania, en del af W. Hansen i Köpenhamn (op. 10, 11, 12, 13 och 17), op. 15 af Abr. Hirsch här i Stockholm. Symfonien och op. 16 förekomma ännu endast i manuskript.

Konserthus i Stockholm.

För en månad sedan hade vi tillfälle att tala om "Stockholms sängarförbund", som under förra året bildades i hufvudstaden och hvars uppgift var att genom konserter af en anseelig musikkår samla medel till uppförande af ett konserthus i Stockholm. Redaktör W. Granath synes ha varit upphof till idén eller den ledande handen i företaget. Omkring hälften af inkomsten för "jättekörens" konserter (ungefär 4 om året) skulle enligt planen afsättas såsom fond till uppförande af ett "Stockholms säng- och musikpalats." Konserter ha sedan, såväl

förra året som i år gifvits ef sängarkören, men det ekonomiska resultatet och hvad som kunnat afsättas till fonden för sängar- och musikpalatset känna vi ej. Summan måste dock betraktas såsom "en droppe i hafvet" beträffande den som erfordras för byggnad af ett konserthus.

Också blef saken nyligen, äfven som det tyckes genom herr Granaths initiativ, med mera allvar omhändertagen, då för åstadkommande af ett konserthus härstädes en kommitté bildades, med borgmästare Lindhagen till ordförande, att utarbета förslag rörande penningars anskaffande, utsändande af någon person på en studieresa för ändamålet till utlandet, Stockholms stads upplåtande af tomt till byggnaden och hvar en sådan skulle läggas, samt rörande aktieteckning och försök att få ett penninglotteri beviljadt för ändamålet.

Kronprinsen har nu lofvat att vara beskyddare för Stockholms sängarförbund och dess förtroenderåds arbeten. Dettas kommitté skall vid midten af denna månad ha ett sammanträde, hvarefter man om företaget torde få närmare upplysningar.

Tanken på att få ett konserthus i Stockholm torde under närmaste tiden ha föranledts af att Göteborg snart nog lär komma i besittning af ett sådant. Och det vore nog ej hufvudstaden värdigt att i det hänseendet stå efter rikets andra stad. Frågan är här i Stockholm så mycket mera aktuell, som genom vederbörande myndigheters försiktighet platserna i våra nu mest anlitade konsertlokaler, Veteuskaps-akademiens hörsal och Musikal. akademiens stora sal, blifvit i hög grad reducerade. Så har genom läktarnes afstängande i den först nämnda lokalen platserna reducerats från 600 till 360; i Musikakademiens sal ha yttersta stolraderna i midtpartiet bortkapats, och äfven sidopartiernas platser ha minskats till antalet samt läktarnes likaså. Om, såsom det sagts, vid våra stora konserter med orkester, t. ex. Musikföreningens och Filharmoniska sällskapets, inkomsterna skulle betäcka utgifterna i händelse af "fullt hus" med det antal platser som förut funnits, så skulle under nu varande förhållanden det ekonomiska resultat af sådana konserter bli klent nog, då de hittills varande biljett- eller abonnemangsprisen knappast med framgång kunna höjas.

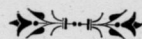
Under sådana förhållanden är det en ren nödvändighet för vår hufvudstad att bekomma ett konserthus, tillräckligt rymmande för våra förhållanden och tillika mera tidsenligt samt för så väl konsertgifvare som publik mera sanitärt, rationellt och bekvämt konstrueradt än fallet är med våra nu varande konsertlokaler. Med hufvudstadens alltjämt ökade befolkning och med det på senare tid allt mera tilltagande konserterandet är det snara

afhjälpan det af bristen i detta hänseende oafvisligt. Knappast fins väl någon hufvudstad, hvars musiklif är af någon betydelse, som har det sämre ställt i fråga om konsert- och föreläsningssalar än vår. Att gå till närmaste grannen, Köpenhamn, så har det ju t. ex. sitt "konserthuset" med lokaler för större och mindre musiktillställningar.

Ett konserthus bör naturligtvis inrymma en eller flera stora salar för konserter och föreläsningar samt äfven mindre sådana för kammarmusik och musiktillställningar, lokaler som äfven kunna användas för högtidligheter och talrikt besökta sammankomster, såsom t. ex. vid Nobel-prisens utdelning, Svenska akademiens högtidsdag etc.

Hvad den ekonomiska sidan af saken angår, så skulle säkert inkomsterna af konserthusets lokaler kunna blifva betydande nog att bereda aktieegarne nöjaktig utdelning. Byggnaden skulle måhända äfven kunna i likhet med operahuset inrymma gifvande lokaler till uthyrning. Administration och öfriga kostnader som äro förenade med skötseln af och verksamheten i ett konserthus äro naturligtvis en obetydlighet mot hvad ett teaterhus och dess föreställningar kräva.

En svårighet föreligger emellertid här i Stockholm, nämligen den att finna en lämplig plats för en byggnad af ifrågavarande slag. Densamma bör naturligtvis ligga så centralt som möjligt, vid någon öppen plats, som ej är alltför bullersam. Från konserter i Musikaliska akademien har man erfarenheten att musiktillställningar där under vintern stundom störas af musik på Nybroviken och ångares hviselpipor. Bullret af gatutrafiken får ej heller inverka störande på musikkonserter i en konsertsal. I operahuset och andra våra teatrar äro scen och salong omgifna af lokaler som hindra buller utanför byggnaden att störa föreställningarna. En konsertsal bör likaledes ha tyst omgivning. Lämpligaste platsen för ett centralt beläget konserthus i Stockholm torde under nuvarande förhållanden, då Helgeandsholmen ej mera står att få, vara Blasieholmstorg, och tillräckligt utrymme för ett sådant torde finnas på den mellan detta torg och Grand Hôtel liggande tomt, förutsatt att denna i sin helhet kunde blifva disponibel för en sådan byggnad som här är i fråga.

Rossini mötte en gång senatoren furst Poniatowski på boulevarder. Fursten, som berömde sig af att komponera något litet, hälsade honom på följande sätt:

— Goddag, kollega!

— Kors, jag har väl aldrig blifvit utnämnd till senator? svarade Rossini genast.

Somnambul-dansösen Madeleine.

En konstens eller hypnotismens triumf?

Formlig sensation har i Münchens konstnärliga och vetenskapliga kretsar i våras framkallats af ett i sitt slag tills dato enastående fenomen, somnambul-dansösen *Madeleine*. Det skulle föra oss för långt att närmare redogöra för och diskutera en företeelse, som till och med delat det tyska Athens lärda värld i två, i fråga om uppfattningen deraf, skilda läger. Det ena, som har till ledare en illuster auktoritet på hypnotismens område, medicine doktorn, trih. v. *Schrenck-Notzing*, hvilken särskildt frapperats af och intresserat sig för detta från vetandets hittillsvarande ståndpunkt sannskyldiga »underverk» och satt till sin uppgift att göra äfven allmänheten bekant med detsamma, har utan tvekan gifvit förklaringen dertill i hypnotisk inverkan; det andra lägret åter betraktar yttringarne deraf såsom resultat af en, om ock högst ovanlig, mimisk och plastisk begåfning. Att *Madeleine* före sina offentliga och trots de särdeles höga biljettpreisen synnerligen talrikt besökta föreställningar i Münchens »Schauspielhaus» underkastats noggrann undersökning af stadens förnämsta vetenskapliga kapaciteter, utan att omöjligheten af det förra antagandet kunnat bevisas, talar emellertid till förmån för nämnda hypotes' riktighet.

Född i Tiflis, härstammar fru *Madeleine G.* på modernet från Ryssland, på fädernet från franska Schweiz. Vid tre års ålder kom hon till Genève, der hon erhöi en förträfflig uppfostran, i sitt tionde år undervisning i salongsdanser af sin farbroder, hvilken alltjemt verkar såsom danslärare, samt begynte två år senare att taga sång- och piano-lektioner. Hon har deremot ej studerat vare sig dramatisk konst eller balettdanser, och hennes musikaliska förmåga öfvergår i vaket tillstånd ej vanlig dilettantism. Efter att aderton år gammal ha öfverflyttat till Paris, gifte hon sig med innehafvaren af en kommissionsaffär derstädes. Först för omkring ett år sedan lade den af henne för migrän konsulterade magnetopaten Magnin märke till hennes eminenta reaktion för toner under hypnotiskt tillstånd. Han försökte nu musikens inverkan på sitt i sömn försänkta medium med det resultat, att hon kom i ett tillstånd af aktiv somnambulism och beledsagade de i henne framkallade tonintrycken med härliga plastiska attityder och en dramatisk uttrycksförmåga, som kunde uthärda tåflan med den största skådespelaretalang. Hos henne är alltså nedlagd en dylik, en naturens gåfva, som helt plötsligt utan föregående studier fullmogen träd i dagen.

Vid hennes uppträdande i München — öfverhufvud taget det första offent-

liga — hade undert. bl. a. tillfälle se henne under föredraget af några sångnummer ur Bizets »Carmen» på det mest fulländade sätt återgifva skiftningarne i denna så ytterst komplicerade karaktär; icke minst andra aktens dansscen återgafs ypperligt och med en smidighet, den der hvilken »prima ballerina» som helst kunde afundas. Utan att vara en skönhet, har *Madeleine* ett särdeles fängslande yttre, med ett ansigte, erinrande om Eleonora Duses, och en synnerligen harmonisk gestalt. I sitt hypnotiska tillstånd upplefver hon fullständigt alla de sensationer, ett för henne föredraget musikstycke innehåller. Liknande effekt utöfvar äfven t. ex. en deklamerad dikt. Huden rodnar, musklerna spännas, hennes läppar framhviska textorden; hon gråter i djupaste förtviflan och jublar i högsta fröjd. Det somnambula tillståndet är omisskänneligt genom de stora, vidöppna ögonen, genom saknaden af ljusreflex och den vid föredragets afbrott genast inträdande stelheten i musklerna, under det att sjelfva rörelserna knappast skilja sig från dylika i vaket tillstånd.

Oafsedt det höga konstnärliga värdet af *Madeleine*s verkligt mönstergiltiga prestationer, hafva experimenter med henne jemväl bekräftat det psykologiskt betydande faktum, att dolda i det menskliga sjäslifvets djup stundom slumra utvecklade förmögenheter, som i drömtillståndet kunna frigöras och tvingas till full utveckling.

Anteros.

Musikbref från Göteborg.

Den 13 Oktober gafs en visafon i Handelsinstitutets sal af fru Charlotte Wiehe-Berény. Den danskfödda operettdivans uppträdande i konsertsalen blef af den talrika publiken mottaget med starkt bifall. Hon sjöng ej mindre än 14 olika sånger till franska danska och engelska texter. De flesta af dessa sånger hade en starkt varietéartad prägel, och det kau ej förnekas, att man kände sig egendomligt berörd af att på konserttribunen se så liflig gestikulering, ja till och med dans och lyftningar i kjolen. Emellertid utförde fru W.—B. samtliga sånger med ett liffullt och karakteristiskt föredrag. De danska sångerna tilltalade mig mest och särskildt gjordes »Lille Merry» af Ch. Kjerulf alldeles ypperligt. Sångerskans man, herr Henry Berény, ackompanjerade ledigt och påpassligt. —

Operasångaren John Forsells konsert den 20 Oktober i K. F. U. M:s sal hade lockat fullt hus. Programmet upptog uteslutande brottstycken ur operor. Här hade nu sångaren tillfälle att visa sin stora karakteriseringsförmåga, från det djupa allvaret

i »O Artemis» ur Glucks »Iphigenia i Aulis» till Figaros entréaria i Barberaren i Sevilla», från det vemodigt svärmiska i Wolframs sång till aftonstjernen ur Tannhäuser till det sataniskt hänfulla i Mefistofeles' serenad ur »Faust», och man måste erkänna, att såväl det ena som det andra framställdes med stor dramatisk liffullhet. Särskildt vackert framfördes en aria ur »Eugen Onegin» af Tsjaikowsky. Herr F. torde väl, hvad teknisk fulländning beträffar, f. n. vara vår förnämste sångare. Här ligger dock ej allt, och det är skada, att sångarens förmåga att värma ej är så stor, som man för det utomordentliga materialets skull kunde önska. Herr A. Wiklund följde väl med i ackompanjementet.

Den 22 Oktober gaf fru Bokken Lassen en andra visafon med biträde af herr Harald Stormoen. Fru L. gaf här åter till bästa en rad norska, danska, tyska, engelska, franska och spanska sånger, gifna med träffande karakteristisk. Hennes utmärkta textuttal och väl pointerade föredrag gör, att man med nöje lyssnar till dessa för olika länder betecknande små visor. Herr Stormoens uppläsning af berättelser af Hans Anrud, Sigurd Eldegard m. fl. öfvergår allt beröm.

Söndagen den 23 Oktober gaf operasångaren Forsell en populär konsert i Realläroverkets högtidssal, som var till trängsel fylld och där han utom några vid föregående konserten sjungna operanummer föredrog flera romanser och sånger af Lindblad, Söderman m. fl. Konserten som jag ej bevistade, lofvades mycket i pressen.

Den 24 Oktober gaf violinisten Willy Burmester konsert i K. F. U. M:s sal. Såsom väntadt, blef detta en utomordentligt njutningsrik afton. Programmet inleddes med Mendelssohns violinkonsert, som utfördes på ett utmärkt sätt. Ehuru nu gammalt är detta stycke af en oförgänglig friskhet och klarhet. Sedan följde »Rondo capriccioso» af Saint-Saëns, som var det enda moderna numret på programmet. Därefter öfvergick herr B. till klassikerna, som han särskildt omhuldar. Och sannerligen fick man här höra de klassiske mästarna utförda på ett fullt stilenligt sätt. Främst vill jag framhålla J. S. Bachs »Air» på G-strängen, som gafs med en så bred och fyllig ton, att man trodde sig höra en violoncell, och med ett oförlikneligt skönt föredrag. Vidare Beethovens Romans, J. S. Bachs Preludium, Gavotte af Rameau, Menuett af Händel, Gavotte af Martini och Menuett af Mozart, allt utfördt med strängaste stilenlighet och fulländad klangskönhet. Herr Holger Dahl från Köpenhamn ackompanjerade diskret och säkert. Som extranummer gaf herr B. »Tema med variationer» af Paganini, ett i musikaliskt hänseende obetydligt stycke, men öfverfylldt af

de största svårigheter, hvilka lekande öfvervunnos.

H—t.

Brefkort från Tyskland.

Berlin, 20 okt.

Under det att härvarande, fashionabla »Westend», Charlottenburg, redan haft sin egen operascen, »Theater des Westens», har den mindre eleganta, östra delen af den tyska riksmetropolen först för några veckor sedan erhållit en dylik med det stolta namnet »Nationaltheater». Det nya, lilla konsttemplet gör med sin i hvitt och guld hållna samt flaggkrönta fasad företrädesvis intryck af utställningspaviljong; den a la Bayreuth af allenast en visserligen synnerligen spaciös parkett och af en fönrad bestående salongen är rätt och slätt hvitmenad. Hvad biljettpreisen beträffar, så äro de ungefär lika höga som i »Opernhaus», varierande alltefter afståndet från scenen mellan 10 och 5 mark.

Detta oaktadt har hittills intet presterats, som strängt taget kan räknas för verkligt förstklassigt, och »Nationaltheaters» personal har ej något enda verkligt celebert konstnärsmamn att uppvisa. Repertoaren har uteslutande utgjorts af gamla, välkända operor samt särskildt på sista tiden af Donizettis, Rossinis och Verdis verk sedan direktören förskaffat sig en ny dragningskraft genom den förut i undertecknads korrespondenser till Sv. Musiktidn. omnämnde italienske tenoren *Alessandro Bonci*, hvilkens präktiga röstmaterial och virtuosmessigt öfverlägsna sängkonst jemväl här rönt erkännande, men hvars brister såsom skådespelare verkade störande isynnerhet i »Barberaren», framför allt då man har i färskt minne Naváls glänsande framställning.

I mitt »Brefkort» härifrån, infördt i N:o 14 af Sv. Musiktidn., skulle jag velat tillägga, beträffande Berlins Kgl. Opernhaus, att i »Romeo och Julia» Geraldine Farrar var en hänförande Julia och att hr Navál glänste i Romeos parti.

Anteros.

FÖLJETONG.

Rouget de l'Isle och Marseljäsen.

Af

E. Minstrel.

(Forts).

Det var en dyster decemberafton. Månen upplyste det på afstånd ligande citadellet och de stela enformiga fästningslinierna. Den ryktbara katedralens torn sträckte sig mot höj-

den, en skönhets symbol, beundrad af sekler.

Paris var, tvåhundra femtio mil derifrån, i fullt uppror. Äfven hit till denna gamla stad hade revolutionen sträckt sig. Man kämpade om dagen, men denna afton tycktes ett skenbart lugn hafva inträdt.

Den olycklige officeren rusade blindt framåt genom de månupplysta gatorna, hvarthän visste han ej. Han var tokgig af missträknung och förtviflan. Att uppsöka sin bostad tänkte han ej på. Han ilade fram likt ett förföljdt djur, obekymrad om, hvarthän det bar.

Slutligen uppnådde han en gata i den fattigare delen af staden, smal, ödslig och utan den ringaste belysning. Husens tak gingo nästan ihop, och månstrålarne hunno ej längre ned än till de i husen högst belägna fönstren.

De l'Isle stannade vid en gammal fallfärdig byggnad, insvept i nästan ogenomträngligt mörker, och stödjande sig mot husmuren lät han hufvudet sjunka mot bröstet i ett tillstånd af den yttersta hopplöshet.

Den ena timmen förgick efter den andra, och han ombytte ej ställning. Kölden var bitande. Han var genomfrusen, halft bedöfvad, men kände det ej. Den brännande feber, som rasade i hans inre, förtog hvarje yttre känsla.

Månen började sänka sig bakom fästningsverken och domkyrkans torn. Plötsligt hördes fotsteg i närheten. En lång mörk flicka iklädd en barsliten pelskappa och bärande en lykta, stannade framför de l'Isle. Hon vidrörde lätt hans arm, och två svarta ögon spejade in i det förslöade ansiktet.

— Det är medborgaren Rouget, far — sade hon, vändande sig till en gammal man, bärande en fiollåda, som hade stannat bakom henne. — Min Gud, någonting har händt honom.

Gamle André Dierick skyndade hastigt fram.

— Rouget! — utropade han, skakande den stela figuren. — sover ni, eller har ni druckit vin? Det här går ej an. O himmel, han är ju alldeles kall. Kölden tar lifvet af honom... så tala då!

Då de l'Isle hörde bekanta röster, ryckte han till och stirrade för ett ögonblick på dem.

— Dierick, — mumlade han — och lilla Bettine! Det är sent tror jag, och ni har återvänt från teatern. Fortsätt er väg, och lät mig vara i fred.

— Nej! — svarade Bettine med bestämdhet. — Natten är kall, och ni fryser. Någonting har händt er, Rouget. Kom och följ med oss.

Hon lade sin lilla hand på hans. Han gjorde intet motstånd, utan lät henne leda sig bortåt gatan och till porten af ett oansenligt hus, hvarest Dierick och hans dotter bodde. Denna trio trädde in i ett rum på nedre botten, hvars väggar voro hvitrappa-

de. Vinden hven och pep genom dörrspringorna.

Några grofva ekstolar syntes i rummet, och bordet bestod af en träskifva på ett par bockar. En harpa och en packe noter voro placerade i ett hörn. Bettine föll på knä framför eldstaden och blåste på de till hälften slocknade kolen, på hvilka hon lade ett fång ved, och snart uppflammade en klar låga, framför hvilken hon inbjöd Rouget att taga plats.

— Sitt ned här — sade hon — och värm er. Jag ser, att ni är sjuk.

Rouget hade en tid bortåt varit en gerna sedd gäst hos Diericks. Gamle Dierick spelade fiol på Strassburgs teater, och hans moderlösa dotter var korist. Rouget själf var en ganska skicklig musiker. Han komponerade och satte ord till sina arbeten. Under den enformiga garnisonstjenstgöringen hade han ofta besökt Diericks. Samma smak förenade denna musikaliska trio i en uppriktig vänskap.

Dierick och hans dotter ville af grannlagenhet ej framställa några frågor till de l'Isle. Den gamle mannen, hvars snusbruna och trådslitna rock blott gaf ett knapphändigt skydd mot kylan, satte ifrån sig sin fiollåda och slog sig ned vid brasan.

— Kvällsvard, Bettine — sade fadern, hvarefter den unga flickan lade en torftig, men ren duk på bordet och placerade derpå ett stycke bröd, rökt kött och en flaska vin. Man nödgade derefter Rouget att tillsammans med sitt värdfolk taga plats vid bordet.

— Öfverflöd finnes ej här, som ni ser — sade Dierick. — Tiderna äro dåliga, och brödet dyrt. Men vi hafva musik att trösta oss med och dertill godt kamratskap. Ah, Rouget, ni skulle hafva hört min lilla Bettine på teatern i afton. Hvilken röst hon har! Ni har ju lofvat komponera en sång åt henne, glöm ej det.

Den unge officeren ryckte till och betraktade sin unga väninna med de mörka ögonen på andra sidan bordet.

— Jag skall komponera en sång åt er dotter, min gode Dierick — försäkrade de l'Isle.

— Låtom oss dricka — sade Dierick, ifyllande glaset. — Låtom oss dricka för frihetens panyttfödelse i Frankrike.

— Frihetens skål! — utropade de l'Isle och tömde sitt glas i botten.

Då Dierick nedsatte sitt glas, fördystrades hans ansigte.

— Medborgare Rouget — började han — ni såväl som jag vet, att i många städer resas skampålar med halsjern och kedja. Detta är en symbol af de mäktiges godtycklighet och ett bevis på folkets vanmakt, men dess skacklor skola snart brytas och friheten segra. Jag föddes i kungliga slottet Montceau's slottsområde. En prins af blodet erhöill med kunglig tillåtelse besittningsrätt till de vidsträckta jagtmarkerna, hvilka han be-

gagnade för sitt nöjes skull. Skaror af vildsvin och hjortar bröto från dessa marker, som ej voro hägnade, in på våra åkrar och sköflade och nedtrampade skörden. Våra tyranner förstörde vidare de handkvarnar, hvarmed vi malde vår spanmål, och tvungo oss att mala säden mellan tvenne stenar.

Med hotelse af dryga böter tvangs man att köpa en viss kvantitet salt årligen, antingen man var i behof deraf eller ej ... att mot afgift, hvilken skulle erläggas till hans höghets förvaltare, vid slottet pressa sina drufvor.

Vi hade nedsjunkit i trädedom, och våldsamheter föröfvades dagligen. Hans höghets rådjur nedtrampade säden på fars obetydliga åkerfält. I ändamål att skaffa föda åt sin familj sköt min far en dag ett rådjur, och för detta brott dömdes han till gallererna. När min mor vid trettio års ålder dog till följd af svält och umbärande, var hennes hår hvitt och hon liknade mer en sjuttioåring än en kvinna i sin bästa ålder.

Rouget ryckte på axlarna, men hans ansiktsdrag voro fortfarande slappa och uttryckslösa.

— Och konungen och adeln förvånades öfver revolutionen — sade han. — De undrade, hvarför folket klagade öfver sina förtryckare ... gå på, Dierick.

— Efter min mors död — fortfor den gamle mannen — sändes jag till en morbror i en angränsande by. Kyrkoherden undervisade mig i musik och lärde mig många nyttiga saker. Min morbror undansmugglade några kilo salt, och han dömdes härför att böta trehundra lire. Han kunde ej betala böterna och blef piskad. Store Gud, när lifvet blir en enda lång kedja af lidanden och oförrätter, upphör människan att sätta värde därpå. Min morbror smugglade salt för andra gången och blef hängd.

Han reste sig upp och gick fram till eldstaden. Rouget följde. Kanhända gissade den gamle musikern orsaken till de l'Isles tungsinnhet; han fortsatte med högljudd röst.

— Och desse herrar! Deras hårda lagar, deras förtryck och grymhet, deras pådiktade rättvisa ... ja, vi känna det där. Oh, Salvator! Man har i dessa tider hvarken rättighet att tänka eller tala om sina sorger. Frankrike går sin pånyttfödelse till mötes. I fäderneslandets sorg måste vi dränka vår egen.

Han lutade sig härvid tillbaka i stolen. En stund därefter var han insomnad.

Elden var nästan nedbrunnen. Det på bordet stående talgljuset kastade ett flämtande och osäkert sken kring rummet. Bettine satt tyst och orolig vid eldstaden, med sina stora mörka ögon vaktande Rouget. Hennes välformade smala fingrar voro knutna öfver knäna. Det långa svarta håret

nedföll kring axlarna. Hennes ej oädla ansiktsdrag vittnade om förstånd och snille.

Plötsligt tog Rouget upp den gamla fiol ur dess låda och började spela.

Ord följde till musiken. Huru dessa föddes, visste han ej. Det gick omkring i hans hjerna; hufvudet värkte. Ord följde efter ord, den ena härliga melodien efter den andra trollade han fram. Bettine lyssnade, undrade, darade. Ögonen fylles af tårar. Hon vågade knappast andas. Allt dansade rundt för hennes ögon.

Seklers förtryck och orättvisa skria högt mot himlen; det olyckliga folket reser sig slutligen mot sina tyranner. En sällsam och fruktansvärd atmosfär uppfyller luften. Revolutionen har fått en sång! Ett odödighetens snilleverk låg i födslovända under André Diericks ringa tak.

Den unga flickan fattade ofrivilligt ett utbrunnet kol från eldstaden och nedskref dermed på väggen sången, allt efter som Rouget komponerade den.

Gamle Dierick sof fortfarande. Ljust var utbrunnet. Blott från eldstaden syntes ett svagt sken. Utanför tjöt och hven den tilltagande stormen, som skulle den harmonierat med kompositörens sinnesstämning. Och ännu sutto de kvar framför den slocknade elden, dessa två, mannen komponerande och flickan upptecknande både ord och musik på väggen ofvanför. En blek strimma syntes slutligen i öster, bebådande dagens ankomst, då Rouget dödsblek nedlägger fiolen. Bettine betraktar honom stum och med uppspärade ögon.

— Ändtligen — sade hon, — har ni uppfyllt ert löfte ... Ni har nu komponerat en sång, som jag får sjunga.

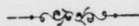
De l'Isle tycktes ej höra henne. Han reste sig upp likt en drömmande, fattade sin hatt och gick utan att säga ett ord ur Diericks hus hem till sin bostad.

(Forts.)

Det sköna ligger ej i det stora, utan det stora i det sköna.

Kapherias.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern Okt. 26 Verdi: *Aida* (Radies, Amonasro: hrr Menzinsky, Forsell). — 27 Thomas: *Mignon*. — 28, Nov. 2 W. Stenhammar: *Gillet på Solhaug* (konungens sändebud: hr Stiebel). — 29 Donizetti: *Regementets dotter*; Mascagni: *På Sicilien*. — 30 R. Wagner: *Lohengrin* (konung Henrik: hr Sjöberg). — 31, 7 Nov. Tschaiowsky: *Eugen Onegin* (31/10 One-

gin: herr Oscar). — Nov. 3 R. Wagner: *Den flygande holländaren*. — 4. Bizet: *Carmen* (325:te gången. Carmen, Michaela, Frasquita, Mercedes: fru ar Jungstedt, Bartels, frkn Lindegren, Hulting; Don José, Escamillo, smugglarhövdingen, Zuniga, Morales, Remendado: hrr Ödmann, Stiebel, Ericson, Grafström, Mandahl, Bröderman). — Nov. 5 Auber: *Kronjuvelerna*.

Östermalmsteatern. Okt. 25—28, Nov. 1—5 Fr. v. Suppé: *Boccaccio* (från 1/11 Isabella: fru Ringvall). — Okt. 29, 31 Planquette: *Cornévilles klockor*. — 30 Sidney Jones: *Geishan*. — Nov. 5 Vermiländerne (matiné).

Musikal. Akademien. Okt. 28, 31, Nov. 3, Konserter af fru Cally Monrad med biträde af komponisten Eyvind Alnæs. — Nov. 1 Konsert af K. F. U. M.-kören. Dirigent: hr Hugo Lindqvist. — Nov. 2: konsert af hr Arturo della Spina. Biträdande: frk. Märtha Ohlson, hr Ax. Runnquist. 4. Konsert af fröken Agga Fritsche. Biträdande: hrr John Forsell, Adolf Wiklund, orkester under hr Tor Aulins ledning.

Vetenskapsakademien. Nov. 1. Konsert af Alma Hulting. Biträdande: fru Gurli Forsell, Hedv. Wiklund, frk Märtha Ohlson, hr John Forsell. — 3 2:a Sonat-aften af hrr Aulin och Stenhammar. Beethoven: op. 30 nr 1 Adur; nr 2 C-moll; nr 3 G-dur.

Oscarskyrkan. Nov. 3 Konsert af K. F. U. M.-kören.

Östermalmskyrkan. Nov. 5. Afskedskonsert af fru Cally Monrad. Biträdande: hr Eyvind Alnæs.

Ännu ett operajubileum har ägt rum med "Carmens" 325:te föreställning. Den första gafs 27 mars 1878, då fru Moe-Thorsell kreerade titelrollen, hr Ödmann, liksom nu, Don José och Per Janzon Escamillo, hvilken roll nu af hr Stiebel utfördes för första gången. I "Lohengrin" har hr Sjöberg fått en ny roll såsom konung Henrik, förut länge endast innehafd af hr Sellergren. Såsom Onegin i operan med samma namn har hr Oscar framträtt. Rollen har förut alltid uppburits af hr Forsell. För öfrigt intet nytt från kungl. teatern.

Konserternas antal har varit större än att de i denna revy kunna omständligare relateras. Mest lockande ha varit fru Monrads, som dragit fullt bus till Musikaliska akademien och inbringat den tjugande sångerskan den rikaste hyllning, hvaraf äfven hr Alnæs fick del för sitt ackompanjemang och sina tonsättningar. Dessa utgjordes på första konserten af "Sindet södmefylt", "Der du gjekk fyre", "Jeg laa ved Sjöen" och "Jeg gaar i de zarteste Vaarlængslers Følge", på den andra af "Gyngeviser" och "Reis". Första konserten upptog för öfrigt sånger af Grieg, Schubert och Stenhammar; den andra vidare sånger af Kjerulf, Sjögren, Peterson-Berger och Schubert. Tredje konsertens behållning skänktes af fru M. frikostigt till Dramatiska och musik. artisternas pensionsförening och dess nödhjälpskassa.

Sin afskedskonsert i Östermalmskyrkan gaf hon till förmån för Stockholms fattiga. Sistnämnda konsert hade för lokalen lämpligt program med sånger af Grieg, Brahms, Neupert, Alnæs, Sigurd Lie och Schubert.

I Musikaliska akademien stora sal gaf den unga danska violoncellisten fröken Agga Fritsche en väl besökt konsert och ådagalade en mycket framstående talang på sitt instrument. Hon vann ock för sitt intagande, artistiska spel stort bifall af publiken. Äfven den unge violoncellisten Arturo della Spina hade god framgång på sin soaré i akademien orgelsal. Vid fröken Alma Hultings konsert i Vetenskapsakademiens hörsal hade en mycket talrik publik infunnit sig, och konsertgifvarinnan hade att glädja sig af varmt erkännande af publikens sida. För sistnämnda konserter äfvensom K. F. U. M:s körkonserter och senaste sonat-afton få vi närmare redogöra i nästa nummer af tidningen.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. textern. Wagners "Siegfried" torde komma till uppförande under detta spelår. Rollerna till detta musikedrama lär i dagarna vara utdelade.

Musikaliska akademien höll d. 27 okt. under ordförandeskap af præses kronprinsen ordinarie månadssammankomst, hvarvid behandlades remisser m. fl. ärenden.

Direktören vid musikkonservatoriet dr. Vilhelm Svedbom beviljades på anhållan förlängd tjänstledighet intill årets slut med rätt att dessförinnan inträda i tjänstgöring.

Professor O. Bolander förordnades att under dr. Svedboms tjänstledighet fortfarande upprätthålla direktörsbefattningen. Åt biträdande läraren i pianospelning hr Viktor Wiklund uppdrogs att under samma tid fortfarande upprätthålla professor Bolanders undervisningsskyldighet.

Vidare anmäldes gåfvor till biblioteket af fröken Eugenie Claesson samt från sterbhuset efter framlidne presidenten, ledamoten af Musikaliska akademien m. m. S. H. Wikblad i enlighet med utaf denne i lifstiden gjord testamentarisk disposition.

Vid sammanträdet beslöts att kungöra ett stipendium för 1905 ur "Bernhard och Malin von Beskows stipendiefond" till ansökan ledigt.

Gåfva till Musikaliska akademien. Firman Steinway & Sons i Newyork har — i likhet med hvad som skedde år 1867 — förärat Musikaliska akademien en större konsertflygel af firmans fabrikat.

Stipendier för svenska tonsättare. Ansökan om erhållande af stipendium från det å Musikaliska akademien stat uppförda reservationsanslaget äfvensom ansökan om förlängning af sådant stipendium ställas till k. m:t och inlämnas till Musikaliska akademien före december månads utgång.

Musikföreningen. Abonnemangsteckning till föreningens tre konserter innevarande arbetsår pågår nu i Lundnequists hofmusikhandel, Malmorgsgatan 8, äfvensom vid onsdagsrepitiönerna i Musikaliska akademien. Följande verk äro ämnade att gifvas: å 1:a konserten Bachs härstädes aldrig utförda "Weihnachts-Oratorium", å 2:a konserten en repris af Bossis med så stor framgång föregående säsong utförda kantatverk "Canticum Canticorum" ("Höga visan"), Bruckners "Davids 150 psalm" m. m., samt å 3:e konserten Mendelssohns oratorium "Elias", icke utfördt sedan 1892.

Första konserten äger rum den 22 nov. i Östermalms kyrka, där abonnenterna tillförsäkras platser i numererade bänkar, andra och antagligen äfven den tredje i Musikaliska akademien. Solister blifva vid första konserten fru Edling, herrar Malm och Salomon Smith.

Svenska teatern har d. 30 okt. börjat uppföra Beaumarchais' komedi "Figaros bröllop" i senaste öfversättningen af Isidor Lundström och med den till pjesen fogade musiken af Ivar Hallström.

Knut Nyblom, som med sin vissång till lutackompanjemang vunnit mycket bifall, har jämte sin fru nyss avslutat en lyckosam turné genom Dalarne, Värmland och Bergslagen. Fru N. har reciterat Anna Maria Lenngren och Fröding och slagit mycket an med berättande af Andersens sagor.

Fröken Emma Holmstrand har nyligen enligt en korrespondent till le Figaro, uppträdt å en konsert i Wiesbaden, anordnad af "Verein der Kunstfreunde" därstädes, och skördat mycket och lifligt bifall af den talrika publiken. Hon föredrog romanser af G. Fauré och Debussy.

Ny, enklare sångmetod. Fröken Anna Bergström från Stockholm, den bekanta sånglärarinnan, har i dagarna varit på besök i Hille folkskola för att på ort och ställe åhöra folkskolläraren Anjous sågundervisning efter en i vårt land så godt som ny sångmetod, den s. k. formelmetoden. Metoden är närmast hämtad från Finland men ytterligare förenklad och kompletterad af hr Anjou samt afser att efter mycket lättfattliga principer lära folk sjunga efter våra vanliga noter. Fröken Bergström vitsordade på det varmaste metoden.

Sven Scholander gaf söndagen d. 30 okt. i Berlin en (första) konsert med storartad framgång för fullt hus och med hyllning af lager och blommor. På måndagsaftonen var han inbjuden af kejsar Wilhelm till Neues Palais för att spela och sjunga för kejsarparet. Konserten hölls i kejsarinnans salong. Utom kejsarparet voro närvarande kronprinsen, prins Eitel Friedrich, grefve Moltke med grefvinna m. fl. Scholander sjöng svenska, tyska och franska sånger. Från föregående tillfällen erinrade sig kejsaren hvilka stycken Scholander då sjungit. På kejsarens önskan föredrog Scholander flera af dem. Efter konserter som var slut kl. half 11, samtalade kejsaren en längre stund med Scholander.

Svensk musikafton gafs den 26 okt. af föreningen Studenter och arbetare i Vetenskapsakademiens hörsal. Konserten, den första i sitt slag för denna säsong, hade lockat ungefär halft hus.

Vilhelm Stenhammar och Wilhelm Peterson-Berger voro de representerade kompositörerna, hvilka först demonstrerades af direktör O. Sandberg i ett sympatiskt föredrag, framhållande deras betydande insatser i vår nationella musik, och sedan tolkades i toner af fru Munthe-Sandberg och fröken Märtha Ohlson, operasångare Husberg samt en manskör. Stenhammars sonat för violin och piano utfördes på mycket anslående sätt och lika så den färgrika balladen Florez och Blanzeflor. Af Peterson-Bergers kompositioner mottogs "Intet är som väntans tider" med en liflig applåd, som framkallade dakapo.

Upsala. Fru Cally Monrad gaf lördagen och söndagen den 29 och 30 okt. konserter härstädes med samma framgång som i Stockholm — och öfverallt, kan man säga. Efter sista konserten gafs utanför hennes bostad å Stadshotellet en ståtlig serenad till hennes ära.

Eskilstuna. Onsdagen den 2 nov. gafs här konsert af fru Cally Monrad med biträde af hr Eyvind Alnæs.

Från våra grannland.

Kristiania. Okt. 1—31. Nationalteatern har under månaden af pjeser med musik uppfört Millöckers operett "Jomfruen af Belleville" och "Sigurd Jorsalafar". D. 9 okt. gafs en Griegkonsert (förnyad) med biträde af fru Johanne Dybvad och herr Thorvald Lammers samt teaterns orkester. Vid midten af månaden gaf fru Anna Norrie på denna teater en visafon, och en folkkonsert gafs där d. 30 okt. med biträde af hr Lammers och student-sångarföreningen.

Fahlströms teater har af musikpjesser uppfört "Orfeus i undervärlden"

och "Sköna Helena" samt från d. 17 okt. "Den lille dronning" med fru Wiehe-Berény som gäst.

En 2:a (sista) konsert gaf fru Cally Monrad d. 4 med biträde af komponisten Eyvind Alnæs. Dagen därpå hade fru Sigrid Eklöf-Trobäck en "Visa-afton" och komponisten hr Christian Teilman en populär konsert i Ynglingaföreningens festsal. Sångerskan Hanna Knagenhjelm gaf d. 6 en konsert, och d. 7 och 11 konserterade pianisten Hanna Marie Hansen, utförande bl. a. Beethovens Ciss moll-sonat, Mendelssohns Præludium och fuga, saker af Schubert-Liszt, Chopin etc.

Musikföreningen gaf under Iver Holters direktion sin 1:a säsong-konsert d. 15 med pianisten Halfdan Cleve som solist och med följande program: 1. Gluck: Uvertyr till "Ifigenia i Aulis"; 2. Cleve: konsert n:o 2, B moll (1:a gång.) för piano och orkester; 3 Tschai-kowsky: Symphonie pathétique. Operasångaren Emil Nielsen gaf d. 12 konsert med biträde af pianisten Backer-Lunde och följande dag gafs i Vor Frelzers kirke en konsert af fru Oselio-Björnson, biträdd af Holters körförening och organisten Chr. Cappelen samt hr C. F. Sandbye. Theodor Bertram konserterades här d. 18, assisterad af hr W. Starck, och dagen efter sångerskan Signe Winderen. Under medverkan af Nationalteaterns orkester gaf pianisten Karl Nissen d. 22 en konsert, hvars program bl. a. upptog konserter af Beethoven (Ess dur) och Rubinstein (Op. 70, D moll). Visa-afton gafs den 24 af fru Bokken-Lassen med biträde af hr Har. Stormoen, och d. 26 konserterades af violinisten Harald Heide. Edvard Grieg gaf d. 29 en romansafon hvarvid fru Ellen Gulbranson medverkade, och d. 31 gafs en kyrkokonsert af Gröndahls kör med biträde af Chr. Cappelen — Hildur Andersen och Langes violkvartett kommer under säsongen 1904—05 att här gifvas 3 kammarmusiksoaréer med stråkkvartetter samt piano violin- och violoncellsolli.

Helsingfors. Okt. 4—31. Af teatrarne härstädes har, utom Folkteatern med "Jorden rundt på 80 dagar", endast Finska T. haft att bjuda på en pjäs med musik, nämligen en "En mid-sommarnattsdröm" med Mendelssohns musik.

Af konserterna stå i främsta rummet Filharmoniska Sällskapets 1:a och 2:a symfonikonserter med Rob. Kajanus som dirigent. Den förstnämnda, gifven d. 10 okt. med biträde af violinvirtuosen Willy Burmester, hade följande program: 1. Beethoven: Symfoni n:o 1; Tschai-kowsky: violinkonsert med orkester; 3. Dvorak: "Husitska", dramatisk uvertyr. Vid den senare konserten medverkade fru Aino Akté och programmet upptog: Beethoven: Symfoni n:o 2; Rich. Wagner: ur "Den flygande Holländaren" a) uvertyr,

b) Ballad, c) Duett. Filh. sällskapets abonnemang för säsongen omfattar 10 konserter med tillträde för abonnenterna till generalrepetitionerna. Priset är för numrerad plats 30 och onumrerad 25 mark. Sällskapet har dessutom gifvit en "populär konsert" d. 4 med violinisten C. Lindelöf som solist och 2 "folkkonserter" (d. 16 och 30 okt.)

Herr Burmester har d. 5 och 9 konserterat med biträde af pianisten Heinr. Kaspar Schmid, hvarvid han bl. a. lät höra Spohrs 7:de konsert, Wieniawskis "Faust-fantasi", Mendelssohns konsert samt Tema med variationer af Paganini. — D. 17 och 20 gafs "Lieder"-aftnar af fru Ida Ekman med hr O. Merikanto som ackompanjator. D. 19 gafs konsert af en ung sångerska, frök. Gerda Lind, biträdd af hr Merikanto. Hennes program upptog sånger af Beethoven, Schubert, Brahms, Bizet, Sibelius, Järnefelt etc. Samma dag hade hr Bruno Aspelin en "Visa-afton" med sånger till ord af Bellman, Fröding och Drachmann samt "Sånger från Söder". Fru Anna Norrie har äfven lätit höra sig här å 3 visafnarnar (25—30) i Brandkärshuset med hr Merikanto vid pianot. En populär folkvisesångare Pasi Jääskeläinen har gifvit en "finsk visa-afton" med så väl allvarliga som humoristiska sånger. Helsingfors' Musikinstitut hade sin 2:a musikafton för terminen d. 16 okt., hvarvid utfördes Beethovens Sonat för piano och violin n:o 6 (op. 30 A-dur), pianosonaten op. 110 samt pianotrio op. 97. — Af de populära konserterna i Societetshuset har gifvits 7 (11—29 okt.) hvarvid som solister medverkat bl. a. hr Willy Burmester och fru Manolita de Anduaga Forssling.

Köpenhamn Okt. 1—31. Sedan operatenoren Wilh. Herold blifvit återställd från sin förut omtalade sjukdom har han börjat uppträda som gäst på kgl. teatern. Dessförinnan hade teatern en annan gäst i hr John Forsell, som lät höra sig här i Don Juans roll. Teaterns repertoar af musikpjäser har under oktober upptagit, utom "Don Juan", "Sven Dyrings hus", "Aida", "Faust", "Carmen", "Orfeus og Eurydice", "Norma", "Trubaduren", "På Sicilien", "Elverhöj", "Der var en gang..." samt baletterna "Et folksagn", "Toreadoren" och "Napoli". På Folkteatern har fru Wiehe Berény fortfarit att gästa i "Den lille dronning".

Af konserterna framstår i synnerhet Job. Svendsens och det kgl. kapellet 3:e symfonikonsert. Programmet till denna upptog 1. Webers uvertyr till "Friskytten", 2 kvartett ur "Mästersångarne"; 3 Beethoven: 9:de Symfonien. Medverkande voro fru Johanne Brun, frk. Ellen Beck samt operasångarne Agerholm, Cornelius och Nissen samt Cæcilia-föreningens kör. — D. 1 och 4 konserterades af

pianisten Percy Grainger och violoncellisten Herman Sandbye; d. 5 och 8 gäfvu fru Maikki Järnefelt och hennes man, Armas J., konserter. En pianoafton gafs d. 12 af Marie Schade. Agnete Tobiesen och komponisten Fini Henriques gäfvu med biträde af violoncellisten Paulus Bache d. 14 en konsert, som bl. a. bjöd på Sonat, D-dur, af Mozart och Tschai-kowskys Trio i A-moll.

Sångerskan frk. Emmy Mogensen gaf d. 17 en konsert, och dagen därpå Fru Bokken-Lassen en visa-afton med biträde af hr Har. Stormoen Theodor Bertram konserterade här d. 21 och 25 med biträde af pianisten W. Starck. D. 24 gafs konsert af frkn. Bella Edwards (piano) och Eva Mudocci, bekanta från deras konserterande i Stockholm 1902. Willy Burmester gaf d. 26 konsert härstädes med orkester, då han bl. a. spelade konserter af Beethoven och Tschai-kowsky. Följande dag gaf kammarmusikföreningen "Frbg" en konsert med följande program: 1. Carl Nielsen: Stråkkvartett, op. 13; 2. Aug. Enna: Sång; 3. Haydn: Stråkkvartett, op. 33, n:o 3 (C-dur). Medverkande voro Marke-kvartetten och fru E. von Holstein Berg.

I Helsingör har Samsonska sällskapet sista oktober gifvit "Läderlappen" för fullt hus. Det svenska sällskapet gjorde fullständig succés.

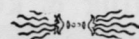
Från andra land.

Paris. César Franck, den berömde, 1890 afidne, tonsättaren fick den 24 okt. en staty aftäckt å St Clotilde-torget. Minnesvärdn är ett verk af bildhuggaren Leloir.

Franck har, bland mycket annat, äfven komponerat musik till Björnsons "Halte-Hulda". Detta operafragment uppfördes redan för 10 år sedan med stort bifall i Monte Carlo, men har nu helt nyligen åter uppförts på en af de stora konserterna å Théâtre Châtelet i Paris.

Berlin. Bizets "Carmen" uppfördes den 31 okt. å k. operan i Berlin med den berömda sångerskan Emma Calvé i titelpartiet. Hon gjorde, som alltid, ofantlig lycka genom sin fina sångkonst och sitt spel, prägladt af det högsta dramatiska uttryck. Hr Franz Navál, som sjöng sina scener med Carmen på franska, säges af kritiken ha varit en henne både i sång och spel fullt värdig Don José. Nyss förut hade m:me Calvé gjort lika stor lycka i denna opera i Leipzig.

Leoncavallo är nu tillfrisknad efter sin svåra sjukdom, som, bland annat, haft till följd att premiären af "Der Roland von Berlin" å k. hofoperan därstädes blifvit uppskjuten till början af december.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97. Kammakaregatan 6, i tr. öfv. gården. Frans J. Huss.

Kurs i plastik samt undervisning i sång

efter den italienska sångmetoden i förening med instuderande af roller, med särskildt afseende fäst vid frasering och diktion, meddelas af **SIGNE HEBBE,** Sturegatan 24, Stockholm.

OBS.

OBS.

= Svensk = Musiktidnings Expedition

är från 1 Oktober
Kammakaregatan 6
1 tr. upp öfver gården.

Eleganta Permar

till *Svensk Musiktidning* finnas till salu uti flera färger. Pris kr. 1,50, hos A. F. Högbergs bokbinderi, Davidbagaresgata N:o 22—24.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 24:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1904 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.* Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor.* I landsorten prenumereras bäst å *posten.*

OBS.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. *Svensk Musiktidning* meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt god musik.

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK

Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade
instrument tagas
i utbyte.
Bekväma afbe-
telningsvillkor.

Den enda svenska Pianofabrik, som vid
mångfaldiga täflingar alltid erhållit hög-
sta priset.

Talrika intyg från
framstående
musici och
konstnärer.

GULD MEDALJ »för utmärkte flyglar och pianos»

Göteborg 1891 Malmö 1896
Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker.
Inalles 21 första pris

A.-B. Skandinaviska Orgel & Pianofabriken

(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)
Grundad 1865

rekommenderar sin
tillverkning af

Orglar

för kyrkor, skolor
och hemmen samt

Pianinon.

OBS.! Uteslutande svensk tillverkning och följaktligen af utmärktaste och solidaste beskaffenhet.

Priskurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32 Stockholm.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3:50, cloth-band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkliga är».

(Gotlands Allehanda)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

En nyreparerad

Dubbel-pedalharpa

i godt stånd säljes billigt.

Adress: Postbox N:o 4. Lund.
(G. 16496).

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmström, Kongl. Hofleverantör. S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl. — **Orglar:** från Mason & Hamlin's världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
13 Malmskillnadsgatan 13, Stockholm.

INNEHÅLL:

Eyvind Alnäs (med porträtt samt porträtt af fru Cally Monrad). — Konserthus i Stockholm. — Somnambul-dansösen Madeleine. En konstens eller hypnotismens triumf? af Anteros. — Musikbref från Göteborg af H.-t. — Brefkort från Tyskland af Anteros. — Följetong: Rouget de l'Isle och Marseljäsen af E. Minstrel (forts). — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. Annonser.